

Türk Çocuk ve İlk Gençlik Edebiyatında Polisiye

Yasin Mahmut YAKAR*

Polisiye Kavramı ve Türkiye’de Polisiye

Polisiye edebiyat içerdiği gizem unsurları nedeniyle dünyada ve ülkemizde ciddi okur kitlesine ulaşmış bir konumdadır. Özellikle çocukluk ve ilk gençlik dönemi için kaleme alınmış polisiye eserlerin çocukların okuma alışkanlığı ve zevki kazanmalarına, bununla beraber doğru çizilmiş kahramanlarla kendilerini özdeşleştirerek hayata hazırlanmalarına yardımcı olacağı bir gerçektir. Ülkemizde çocukluk ve ilk gençlik dönemine yönelik kaleme alınmış polisiye türde eserlerin ve bu alanda yapılmış akademik çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir.

Polisiye roman, zekice planlanmış bir cinayet ve bu cinayetin nasıl işlendiğini çözmeye, katili-okuyucuyla birlikte-bulmaya çalışan bir dedektif veya polis etrafında şekillenen roman türü olarak tanımlanabilir (Gezer 2006: 3). Bu tür romanlarda çoğunlukla işlenen cinayetler karmaşık ve gizemlidir. Ancak az da olsa çok basit nedenlerle işlenmiş cinayetlerin de polisiye romanlara konu olduğu söylenebilir (Ümit 2002). Polisiye romanda başat üç temel ögenin varlığı göze çarpar. Bunlar: cinayet (suç), katil (suçlu) ve dedektif’ tir (adalet) (Gezer 2006: 4).

Kimilerine göre tarihi insanlık tarihi kadar eski olan (Şahin 2013:7) polisiye roman, zaman geçtikçe kendi içinde birtakım alt türlere bölünür. Bunlardan bazıları suçun işlenmesi ve araştırılması hikâyesinin anlatıldığı kim yaptı türü, genellikle birden fazla suçlunun ve dedektifin olduğu heyecan türü ve bu iki türün sentezi kabul edilen gerilim türüdür (Şahin 2013: 10).

Polisiye türün ilk metni olarak Edgar Allan Poe’nin 1841 yılında kaleme aldığı *Morgue Sokağı Cinayeti* adlı kısa öykü kabul edilir. Bir anneye kızının gizemli ölümünü konu edinen eser, polisiye edebiyatta klişe hâline gelecek birçok öğeyi barındırır (Ümit 2014: 19). Dedektif romanı ifadesi ise ilk kez 1878’de Amerikalı romancı Anna Katharina Green tarafından *Leavenworth Davası* adlı kitabında kullanılır. (Mandel, 1996: 39). Kısa sürede büyük bir okuyucu kitlesine ulaşan polisiye romanın iki yüzyıla yaklaşan

* Yrd. Doç. Dr., Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi.

tarihî geçmişine rağmen edebî olup olmadığıyla ilgili tartışmalar devam etmektedir. Önceleri edebiyat içi olarak kabul edilen polisiye romanlar, zaman içinde bu saygın mevkiyi kaybetmiş, yeni bir kategorinin örnekleri olarak kabul edilmeye başlanmıştır (Şimşek 2002: 529). Tabii bunda polisiye romana duyulan büyük ilgiyi maddi kazanca dönüştürmek isteyenlerin kaleme aldıkları bol kanlı, bol vahşetli, ticari amaçlı metinlerin etkisini de göz ardı etmemek gerekir (Ümit 2014: 22).

Türk edebiyatına çeviri eserlerle giren polisiye romanın toplumumuzda ilgiyle karşılandığı görülür. Edebiyatımızdaki ilk çeviri polisiye roman Fransız romancı Ponson de Terrail'den Ahmet Münif tarafından 1881 yılında çevrilen *Paris Faciaları* adlı eserdir (Üyepazarcı 2008: 526). İlk telif polisiye romansa 1884 yılında Ahmet Mithat Efendi tarafından kaleme alınan *Esrâr-ı Cinayât* adlı eserdir (Üyepazarcı 2008: 138). Polisiye romanın edebiyatımızda önemli bir yer edindiği bu alanda faaliyetlerini sürdüren yazarlardan ve verdikleri eserlerden anlaşılmaktadır.

Çocuk ve İlk Gençlik Edebiyatında Polisiye

Çocuk edebiyatı, “Geniş bir bakış açısıyla temel kaynağı çocuk ve çocukluk olan; çocuğun algı, ilgi, dikkat, duygu, düşünce ve hayal dünyasına uygun; çocuk bakışını ve çocuk gerçekliğini yansıtan; ölçüde, dilde, düşüncede ve tiplerde çocuğa göre içeriği ya da biçimde ve içtenlikle gerçekleştiren; çocuğa okuma alışkanlığı kazandırması yanında, sanatsal ve estetik yönden gelişmesine katkı sağlayan, çocuğu duyarlı biçimde yetişkinliğe hazırlayan bir geçiş dönemi edebiyatı (Şirin 2007: 16) olarak tanımlanmaktadır. Bir başka tanıma göre çocuk edebiyatı, “erken çocukluk döneminden başlayıp ergenlik dönemini de kapsayan bir yaşam evresinde, çocukların dil gelişimi ve anlama düzeylerine uygun olarak duygu ve düşünce dünyalarını sanatsal niteliği olan dilsel ve görsel iletilerle zenginleştiren, beğeni düzeylerini yükselten ürünlerin genel adıdır.” (Sever 2013: 17). Çocukların gerek estetik zevklerinin gelişmesi bakımından gerekse çocukluktan yetişkinliğe geçişlerinde yaşam deneyimi kazanmaları bakımından çocuk edebiyatının önemli bir işleve sahip olduğu söylenebilir.

Türkiye’de çeviriyle başlayan çocuk edebiyatı ürünleri son yıllarda hem nicelik hem nitelik olarak artmıştır. Gerek yayınevi bakımından, gerek kalem faaliyetlerini çocuk edebiyatı üzerine yoğunlaştıran yazarlar-çocuk yazarları- bakımından, gerekse akademik anlamda kuram, inceleme ve eleştiri boyutunda yapılan araştırmalar bakımından çocuk edebiyatımızın her geçen gün daha iyiye doğru mesafe kat ettiği tespiti rahatlıkla yapılabilir. Bu alandaki gelişmelerle birlikte çocuk ve ilk gençlik edebiyatımızda polisiyenin de ilerleme gösterdiği görülmektedir.

Çocuklar 10-12 yaşından itibaren polisiye- macera türündeki eserlere ilgi duyarlar (Stebler 2011: 135). Asutay çocukluk ve ilk gençlik dönemine yönelik polisiye eserleri şöyle tanımlar: “Genç ve çocuk karakterlerin veya çoğunlukla kahramanın öne çıkmasını sağlayan, oyun gibi ve bir macerada gizemli olayları çözmeye çalışan ve şiddet, vahşet vs. olmaksızın çocuklara ve gençlere uygun gizemli bir olayı çözerken onları eğlendiren polisiye veya dedektif anlatılardır” (Asutay 2013: 370). Bu tür eserler çocuktaki serüven duygusuna hitap ettikleri gibi içerdikleri gizem ve karmaşık olaylar nedeniyle çocuklar-

da analitik düşünme yeteneğinin gelişmesine de katkıda bulunurlar. Gündüz ve Şimşek'in (2011: 67) dikkatiyle “*Fantastik, bilim kurgu ya da polisiye öykü ve romanların okuma hevesi uyandırmadaki işlevini değerlendirmek*” gerekir.

Çocuklar için kaleme alınan polisiye eserlerin bazı özelliklere sahip olması önceliklidir. Bunlardan ilki eserde aşırı şiddet ve buna dayalı unsurların bulunmamasıdır. İkincisi kahramanın çocuğa görelilik ilkesine göre resmedilmesidir. Karatay’a göre çocuk kitaplarındaki kahramanların “*evrensel ve ahlaki değerlere saygılı, iyiliğin ve doğruluğun savunucusu, barış yanlısı, çevrenin ve kültürel değerlerin koruyucusu, adil, çalışkan, özverili, yardımsever vb. olumlu kişilik özellikleri*” (Karatay 2011: 100) taşıması da bu kapsamda büyük önem taşır.

Çocuklar için kaleme alınan polisiye eserlerde bulunması gereken özelliklerden üçüncüsü ise eserde gizem unsuruna yer verirken çocuğu günlük hayatını etkileyecek birtakım korku ve sanırlara sevk etmemesi gerekliliğidir. Bu durum aynı zamanda çocuğun özgüven kazanmasına da engel olabilir. Karagöz bu konuda şu tespitlerde bulunur: “*Çocuk polisiyelerinde suçun oluşum aşamaları mutlaka belirtilmeli, olay rastlantılarla değil, gerçeğe uygun yöntemler kullanılarak çözülmelidir. Yapıtta merak ve şüphe duygusu canlı tutularak çocuğun ilgisinde süreklilik sağlanmalıdır. Çocuklar için suç kavramı yetişkinlere göre daha farklı anlamlara geldiğinden yapıttaki suça ait unsurlar çocuğun yaş dönemine göre düzenlenmelidir*” (Karagöz 2013: 168-169).

Yener, yetişkinler için yazılan polisiye romanlarda kin, kıyım, psikolojik rahatsızlıklar gibi unsurların bulunduğunu belirterek, çocuklar için yazılacak polisiyelerde vahşet görüntüleri oluşturmadan ve şiddeti olumlamadan okurda heyecan ve gerilim yaratabilecek bir kurgu yapmanın gerekli olduğunu, bunun da kolay olmadığını vurgular (Yener 2008: 30).

Çocuklar için kaleme alınmış polisiye eserlerde çocukların özdeşleştiği roller şöyle belirlenmiştir:

- “1. Çocuklar, dedektif (polis) rolüne soyunur ve dedektiflik yaparlar.
2. Yetişkinler dedektif (polis), çocuklar ise yardımcı rolüne girerler.
3. Çocuklar dedektif (polis)lere karşıdır. Bu tür polisiyelerde dedektif (polis) rolündekiler; niteliksiz ve beceriksiz olarak çizilir.
4. Polisiye türünü alaya alan hikâyeler.” (Lange 2005’ten akt: Karagöz 2013: 169).

Bazı çeviri çalışmalarından sonra Türk çocuk ve ilk gençlik edebiyatında ilk polisiye eser olarak Peyami Safa’nın Server Bedii takma adıyla kaleme aldığı *Cingöz Recai Serisi* kabul edilir (Asutay 2013: 372). Safa’nın Maurice Leblanc’ın Arsène Lupin adlı karakterinden etkilenecek kurguladığı Cingöz Recai gözü pek ve atılgan bir kibar hırsızdır. İlk olarak 1924 yılında yayınlanan *Cingöz Recai’nin Harikulade Sergüzeşleri Serisi* ve yine ilk baskısı 1925 yılında yapılan *Cingöz Recai Kibar Serisi* büyük ilgi görür. Peyami Safa’nın daha sonra kaleme aldığı Tilki Leman ve Çekirge Zehra karakterleri ise bir anlamda Cingöz Recai’nin kadın versiyonlarıdır. 1928 yılında yayımlanan *Çekirge Zehra’nın Harikaları* ve *Tilki Leman’in Harikulade Maceraları* adlı eserler Cingöz Recai kadar ilgi görmez. Peyami Safa daha sonra serhafiye Mehmet Rıza’dan etkilenecek gözü pek bir polis hafiyesi yaratır. Bu hafiye, ilk macerası 1925 yılında yayımlanan Kartal İhsan’dır. *Kartal İhsan’in Harikulade Maceraları* adıyla 10 kitaplık bir seri hâlinde yayınlanan bu eserlerin de Cingöz Recai kadar ilgi gördüğü söylenemez (Yiğit 2005: 22, 23).

Türk edebiyatında 1990'lı yıllardan itibaren polisiye türüne karşı ilginin arttığı görülmür. Bunda en büyük pay sahiplerinden biri de şüphesiz Ahmet Ümit'tir. Ahmet Ümit, kaleme aldığı eserleriyle hem polisiye türü eserlerin yeniden gündeme gelmesini hem de polisiyeyi edebiyat dışı veya altı bir tür olarak gören anlayışın sorgulanmasını sağlar. Ümit, kaleme aldığı ve bazıları sinemaya ve televizyon dizilerine uyarlanan *Sis ve Gece*, *Kukla*, *Kavim*, *İstanbul Hatırası*, *Beyoğlu Rapsodisi*, *Şeytan Ayrıntıda Gizlidir* gibi eserleriyle edebiyatımızda polisiyenin en önemli temsilcilerinden birisi hâline gelir. Ahmet Ümit'in 1995 yılında her yaşta çocuklara seslenen *Masal Masal* içinde adlı kitabı yayımlanır. Gezer'in tespitiyle "*Kitapta insanî değerler olmadan yaşamın nasıl anlamsız bir hâl aldığı anlatılır*" (Gezer 2006: 56). Yine Ahmet Ümit'in kaleme aldığı *Olmayan Ülke* adlı eserini de bu bağlamda anmak gerekir.

Üç Tembel Oğlan, *Efe'nin Konuşan Kramponları* (2010) gibi eserleriyle tanınan Hikmet Ulusoy'un anne ve babasını bir kazada kaybederek yetiştirme yurdunda kalan Gökçe'nin bir suç çetesini tesadüfen öğrenmesiyle başlayan macerasını anlattığı *Gökçe'nin Maceraları-Eski Eser Kaçakçıları* (2012) ilk gençlik çağına yönelik önemli polisiye eserler arasında yer alır.

Mavi Zamanlar, *Evinden Kaçan Masal* gibi eserleriyle tanınan Mavisel Yener, bir yazısında nitelikli polisiye roman yazarlarını çocuklar için eserler kaleme almaya davet ederken çocuk okurun da yazarlardan bu tür eserleri beklemesinin doğal hakkı olduğunu belirtir (2008: 30). Mavisel Yener, *Dolunay Dedektifleri Serisi* ile nitelikli polisiye çocuk ve ilk gençlik kitaplarına önemli bir kapı aralar. *Dolunay Dedektifleri*, altı kitaplık bir seriden oluşmaktadır. Birce, Ece, Oğuz, Bilgecan ve Ada isimli beş çocuğun birtakım gizemli olayları çözme maceralarının anlatıldığı serinin ilk kitabı 2007 yılında yayımlanan *İz Peşinde* adlı eserdir. Serinin ikinci kitabı *Dehşet Mektuplar*, Türkiye'den İspanya'ya uzanan bir macerayı anlatır ve yine 2007 yılında yayımlanmıştır. 2008 yılında yayımlanan *Mumya Dükkânı* adlı üçüncü kitapta ise olaylar Mardin'de geçer. Serinin dördüncü kitabı olan ve 2009 yılında yayımlanan *Korkunç Satranç* adlı eserde ise kahramanlarımız Van'a giderek orada şahit oldukları gizemli olayların peşine düşerler. *Dolunay Dedektifleri Serisi*'nin beşinci kitabı 2010 yılında yayımlanan *Ölümler Ormanı*'dir. Eserde kahramanlarımız mezarlıktaki bir gizin peşine düşerler. Serinin altıncı ve son kitabı *Yarasa Yarışları* ise 2012 yılında yayımlanır ve kahramanlarımız gelecek kuşaklara aktarılması gereken bir tılsımın gizini çözmeye çalışırlar. *Dolunay Dedektifleri Serisi*'nde Mavisel Yener, kahramanları farklı ülkelere ve şehirlere götürür, onlar aracılığıyla okura coğrafî, arkeolojik ve tarihî birtakım bilgiler verir. Bu açıdan eserlerin yalnızca polisiye değil, eğlendirme ve bilgi verme bakımından da dikkate değer olduğunu belirtmek gerekir. Yener'in okuma yazma öğrenen çocuklar için bir ilk okuma kitabı olarak kaleme aldığı *Dedektif Birce* adlı eser de küçük okurlara hitap eden önemli bir kitap olarak karşımıza çıkar. 2011'de yayımlanan eserde Birce'ye annesinin yaptığı Çim Adam ve Birce'nin bu Çim Adam'la yaşadığı serüven anlatılır.

Çocuk ve ilk gençlik edebiyatımızın önemli isimlerinden biri olan Gülsevin Kırıl, mesleği bankacılık olmasına rağmen kaleme aldığı çocuklara yönelik eserleriyle ödüller kazanmış bir yazardır. Kırıl'ın 2005 yılında yayımlanan *Ablamı Nereye Kaçırdılar?*, 2007 yılında yayımlanan *Gizli Formül Hangi Zarfa?* adlı eserleri bu çerçevede dikkat çeker. Gülsevin Kırıl'ın Ömer Hepçözer Dedektiflik Bürosu Serisi'nden 2010 yılında

yayımlanan *İstanbul'u Çalıyorlar*, ilk kitabın devamı niteliğinde olan ve 2014 yılında yayımlanan *Çalınan Kent* adlı yapıtları da bu alanda önemli eserlerdendir. İki eser de İstanbul'un mimari anıtlarının merkeze alındığı serüvenleri konu edinir.

Doğrudan polisiye türünde sayılamayacak ancak içerdikleri serüven ve gizem unsurları nedeniyle öne çıkan serüven içerikli çocuk ve ilk gençlik kitapları da bulunmaktadır. *Usta Kalemlerden Masallar Serisi*'nden çıkan ve Nazlı Eray'ın kaleme aldığı *Gece Çiçeği İstanbul* adlı eserde Nazlı ile Osman adlı iki çocuğun İstanbul'da yaşadıkları esrarlı maceraları anlatılır. Yine Nazlı Eray'ın kaleme aldığı *Frej Apartmanı'nın Esrarı* bu anlamda dikkat çeken bir eserdir. 2009 yılında yayımlanan eserde, Nazlı ile Osman'ın maceraları devam eder. Eray'ın yazdığı ve 2014 yılında yayımlanan *Sihirli Saray*'da ise bir çocuğun dikkatiyle masal kahramanı Cüce Memiş'in maceraları anlatılır. Nazlı Eray'ın 2013 yılında yayımlanan *Çiğlik Atan Mumya* adlı yapıtında ise Nazlı ile Osman adlı kahramanlarımızın Mısır'daki serüvenleri anlatılır.

Çocuk edebiyatımızın önemli isimlerinden Sevim Ak'ın kaleme aldığı *Vanilya Kokulu Mektuplar* (2002) adlı eserinde polisiye unsurlara rastlamak mümkündür. Eserin başkahramanı Kıymık'ın anne ve babası boşanmıştır. Anneannesinin yanında kalan ve hayal gücü bir hayli gelişmiş olan Kıymık, bir dedektiflik bürosu kurar. Kıymık'ın yıllar önce ölen dedesine gönderilmiş vanilya kokan mektupların sırrını çözmeye çalışmasıyla gelişen olaylar, mektupları Postacı Bay Gülyüz'ün gönderdiğinin anlaşılmasıyla çözülür. Eser, yazılış amacı olarak polisiye kategoride olmasa da kahramanı ve olay örgüsü bakımından polisiye bir eser kabul edilebilir.

Çocuk edebiyatı alanında akademik çalışmaları bulunan ve çocuk kitabı yayıncılığı yapan Fatih Erdoğan'ın *Ayşegül'e Ne Oldu?* ve *Korsan Kitap Çetesi* adlı eserleri de polisiye unsurlar barındırır. *Macera Dizisi* adı altında çıkan iki kitap birkaç kafa dengi arkadaşın serüvenlerini anlatır. Konuları farklı olsa da birbirlerinin devamı niteliğinde olan iki kitabın hedef kitlesi, 10-12 yaş dönemi çocuklarıdır. *Ayşegül'e Ne Oldu?* isimli eserde olaylar dünya turuna çıkmayı hedefleyen beş arkadaştan Ayşegül'ün kaçırılmasıyla başlar. Ardından özellikle Bulut isimli kahraman Ayşegül'ü aramaya koyulur. Tarihi eser kaçakçılarıyla karşılaşan Bulut bir yandan bu insanları yakalatmaya çalışırken bir yandan da çok sevdiği arkadaşının yerini tespit edip onu kurtarmaya çalışır. *Korsan Kitap Çetesi*'nde ise yine aynı arkadaş grubu geçimini güçlkle sağlayan arkadaşlarına yardım etmek, aynı zamanda korsan kitap çetesinin peşine düşerek korsan kitap satışının önüne geçmek ister. Eserde olaylar, Erol ve Necdet isimli kahramanların istasyon girişinde kitap sergisi açmak istemeleri ve aşağı mahallede oturan Barlas ve arkadaşları tarafından darp edilmeleri ile başlar. Sonrasında Bulut ve Barlas önderliğindeki gruplar kitap satma meselesi nedeniyle çatışıp zaman zaman şiddete başvururlar. Eserin genelinde korsanla mücadele konusunda insanların bilinçli olması sağlamaya çalışılır.

Çocuk edebiyatımızın tanınan isimlerinden Filiz Özdem'in 2011 yılında yayımlanan *Esrarlı Arkadaşın Fısıldadıkları* da serüven kitapları içinde dikkat çeken eserlerden biridir. Eserde kitabın kahramanı Zeynep'in bir gün bilgisayarından bir ses duyması ve gelecekte çıkıp gelen arkadaşı Scorpius'la yaşadıkları gizemli maceralar anlatılır. Özdem'in 2012 yılında basılan *Sırlarla Dolu Konak* adlı eserinde dedesiyle babasını bir kazada kaybeden Yiğit'in İstanbul'a taşınması ve arkadaşı Mehmet'le terk edilmiş bir konakta karşılaştıkları yaşlı bir adam ve sonrasında yaşadıkları maceralar anlatılır.

Mavisel Yener'in kaleme aldığı *Çılgınlar Sınıfı Serisi* de serüven içerikli kitaplar arasında zikredilmesi gereken yapıtlardandır. Seri *Korsan Takımı* (2011), *Çıldırın Kasaba* (2011), *Dinozor Takımı* (2012) ve *Sırlar Takımı* (2013) adlı dört kitaptan oluşur. Yener, bu eserlerde okurlarını Piri Reis'in haritasından alır, dinozor diyarına ve Nemrut Dağı'ndaki maceralara götürür. Seri, sadece serüven duygusunun canlı tutulması bakımından değil, çocuklara çeşitli konularda verdiği bilgilerle de dikkat çeker.

Aytül Akal ve Mavisel Yener'in birlikte kaleme aldıkları *Kayıp Kitaplıktaki İskelet* adlı eseri de serüven içerikli kitaplara dâhil etmek gerekir. 2011 yılında yayımlanan eserde Ceylan adlı çocuk kahramanın Efes antik kentinde çözmeye çalıştığı sırlar anlatılır.

Çocuklar için kaleme alınmamış ama kahramanı Alper Kamu adlı beş yaşındaki bir çocuk olan bir polisiye roman serisinden de burada bahsetmek gerekir. Kaleme aldığı polisiye romanlarla tanınan Alper Canıgüz'ün yarattığı Alper Kamu, anaokulunda “kesta-ne, gürge-n, palamut” diye başlayan çocuk şarkısını dinlemektense Şostakoviç dinlemeyi yeğleyen, Nietzsche okuyan bir çocuktur (Üyepazarcı 2008: 461). 2004 yılında yayımlanan *Oğullar ve Rencide Ruhlar* ve 2013 yılında yayımlanan *Cehennem Çiçeği* adlı eserlerin kahramanı olan Alper, Üyepazarcı'nın tespitiyle (2014: 28) “beş yaşında fırlama bir dedektif”tir.

Sonuç

Çocuk edebiyatında bir alt tür olarak kabul edilebilecek polisiye çocuk ve ilk gençlik kitapları içerdikleri gerek serüven duygusu gerekse gizem unsurları nedeniyle özellikle okumaya karşı isteksiz olan bireylerin okuma zevk ve alışkanlığı kazanmalarında rahatlıkla kullanılabilecek eserlerdir. Ancak bu tür eserlerde çocuğa görelilik ve çocuk gerçekliği ilkelerine mutlaka uyulması gerekir. Aksi takdirde polisiye romanların içerdikleri şiddet unsurlarının çocukların gelişimlerini olumsuz etkileyebileceği akıldan çıkarılmamalıdır.

Çocuk ve ilk gençlik edebiyatımızda polisiye eserlerin nicelik ve nitelik olarak çok fazla gelişim gösterdiğini söylemek iyimserlik olacaktır. Ancak kaleme alınan nitelikli eserler, gelecekte daha nitelikli eserlerle karşılaşacağımızın habercisidir. Tabii akademik anlamda da polisiye çocuk ve ilk gençlik yazınına merkeze alan yayınlara olan ihtiyacı da özellikle belirtmek gerekir. Çocuk ve ilk gençlik edebiyatımızı çalışma alanı olarak seçmiş gerek yazarlarımızın gerekse araştırmacıların çabalarıyla polisiye çocuk ve ilk gençlik edebiyatımız gelecekte daha nitelikli bir hâle gelecektir.

Kaynaklar

- Asutay, Hikmet (2013). *Literature Education With Child Dedective Stories*, <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813029935>. Erişim tarihi: 27.08.2014.
- Gezer, Habibe (2006). *Türk Edebiyatında Polisiye Roman ve Ahmet Ümit'in Polisiye Roman Kur-guları*, Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi: Basılmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Gündüz, O. ve Şimşek, T. (2011). *Uygulamalı Okuma Eğitimi El Kitabı*, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Halit Karatay ve diğerleri (2011). *Kuramdan Uygulamaya Çocuk Edebiyatı El Kitabı*, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Mandel, Ernest (1996). *Hoş Cinayet -Polisiye Romanın Toplumsal Tarihi-*, (Çev. N. Saraçoğlu), İstanbul: Yazın Yayınları.
- Melda Karagöz ve diğerleri (2013). *Edebiyatın İzinde Polisiye Edebiyat*, İstanbul: Bağlam Yayıncılık.

- Miriam Zeliha Stebler ve diğerleri (2011). *Kuramdan Uygulamaya Çocuk Edebiyatı El Kitabı*, Ankara: Grafiker Yayınları.
- Seval Şahin ve diğerleri (2013). *Edebiyatın İzinde Polisiye Edebiyat*, İstanbul: Bağlam Yayıncılık.
- Sever, Sedat (2008). *Çocuk ve Edebiyat*, İzmir: Tudem Yayınları.
- Şimşek, Tacettin (2002). “Romandaki Hafiye ya da Polisiye Roman”, *Hece Türk Romanı Özel Sayısı*, 65/66/67: 529-534.
- Şirin, Mustafa Ruhi (2007). *Çocuk Edebiyatına Eleştirel Bir Bakış*, Ankara: Kök Yayıncılık.
- Ümit, Ahmet (2002). *Şeytan Ayrıntıda Gizlidir*, İstanbul: Doğan Kitap.
- _____ (2014). “Bir Edebiyat İzleği Olarak Cinayet”, *Notos Edebiyat Dergisi*, 46: 19-22.
- Üyepazarcı, Erol (2008). *Korkmayınız Mister Sherlock Holmes-Türkiye’de Polisiye Romanın 125 Yıllık Öyküsü*, İstanbul: Oğlak Yayınları.
- Üyepazarcı, Erol (2014). “Harf Devriminden Günümüze Türk Polisiye Edebiyatı”, *Notos Edebiyat Dergisi*, 46: 26-28.
- Yener, Mavisel (2008). “Çocuk İçin Dedektif Öyküleri”, *Cumhuriyet Kitap Eki*, 957: 30.
- Yiğit, Elif (2005). *Peyami Safa’nın Server Bedi İmzalı Polisiye- Macera Türündeki Eserlerinin Çocuk Edebiyatı Açısından İncelenmesi*, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi: Basılmamış Yüksek Lisans Tezi.

Resim: F. Füsün İyicil